

mig dog mærkeligt, at disse Embeder, Byfoged- og Byfkriverembederne i Aarhus og i Odense, som af Underdommerembederne ere i Omfang de største her i Landet, ere satte i 2den Klasse, medens der efter min Mening er fuld Jøte til, som Regjeringen har foreslaaet, at sætte dem op i 1ste Klasse. Det er oplyst, at Omfanget af Forretningerne i begge disse Embeder er et saadant, at man virkelig maa forbauses over, at en enkelt Mand kan bestribe dem. Naar man ser hen til Antallet af de Domme, disse Mænd maa skrive om Aaret — det er 6 à 700 — synes det allerede at være Noget, som maatte kunne optage en Mand's fulde Tid, men ved Siden deraf er der ved begge Embederne en saadan Mængde andre Forretninger, som paahvile de Vedkommende som Politimestre i disse store Byer, at der virkelig udfordres en ganske usædvanlig Dygtighed for at bestribe Forretningerne paa en for disse Embedsmænd selv og for Befolkningen tilfredsstillende Maade. Jeg skal altsaa meget anbefale, at det Udvalg, som jeg antager, at Thinget vil nedsætte i denne Sag, paa dette Punkt som isørigt paa alle Punkter vil føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt af den høitagtede Minister. Der er et andet Embede, som jeg ved samme Leilighed vil omtale, et Embede, som staa i fjerde Klasse og altsaa efter Regjeringsforslaget skulde lønnes med 3,800 Kr., hvilket Beløb imidlertid i Lovforslaget, som det foreligger, er nedsat til 3,400 Kr., nemlig Embedet som Byfoged samt By- og Raadsfuefkriver i Kallundborg. Mene af den Grund, at denne Mand foruden at have Dommer-, Foged-, Auktions- og Notarialforretninger tillige har kommunale Forretninger, forekommer det mig høist mærkeligt, at man vil byde ham, til at begynde med, den Gage, som er foreslaaet. Jeg forstaa ikke, hvorledes det er muligt for denne Mand at komme ud af det med denne Gage, dersom han ikke tvinges til at leve paa en Maade, som foruden at være ham selv ubehagelig maa gjøre hans Indflydelse paa den Befolkning, som han skal leve sammen med, umulig. Den Samværen med Befolkningen udenfor Embedsforretningerne, som spiller en meget stor Rolle i alle kommunale Anliggender, vil han slet ikke kunne pleie. Nutildags er det jo ikke ganske unge Mænd, som blive ansatte i saadanne Embeder. Selv et Embede af fjerde Klasse opnaar en juridisk Kandidat med bedste Karakter for Diebliffet meget sjældent før end sit 40de Aar. Naar man ser hen til de Embedsbesættelser, der i de senere Aar have fundet Sted, ville vi selv ved de mindre Dommerembeder se, at det er juridiske Kandidater med bedste Karakter, som have faaet dem i en Alder af henimod 40 Aar. For at opnaa den Lykke at faae et saadant Embede udfordres der altsaa ikke blot den lange Examensvet, men endog en lang Tids Arbejde i andre Forretninger, og hvad de Forordringer angaar, som blive stillede til en Mand, er det jo ikke nok, at han har juridisk Embeds-

examen, men da det efterhaanden er blevet sædvanmæssigt, at, naar man ikke veed, hvem man skal faae til at udføre Nogetsømhelt her i Landet — naar Manden ikke strax høves — siger man; „det kan Byfogden eller Borgmesteren gjøre“, maa han altsaa ikke blot have nogen teknisk Kundskab, thi ellers kan han ikke styre hverken Bro-lægningsvæsenet eller Hølværksbygning eller hvad der nu ellers i den Retning kan paahvile ham, men han skal ogsaa være noget lægetyndig, thi han har det hele Sundhedsvæsen under sig; kort sagt, det er en overmaade stor Mængde Forordringer, der stilles til ham. En saadan Embedsmand er i Kjøbstaden isølge sin Stilling den indflydelsesrigeste Mand, og at man vil lade denne Mand begynde med en Gage af 1,900 Rdl. eller, som det nu hedder med et større Tal, 3,800 Kr., forekommer mig at være Noget, som slet ikke passer til Stillingsens Vigtighed. Jeg vil derfor tillade mig at henvende det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed ogsaa paa dette Embede, foruden paa de to andre. Den Forandring, der er sket i det andet Thing fra den nuværende Tilstand, bestaar egentlig kun deri, at man har forkjøbt de nuværende Diæter noget. Det kan for nogle Embeder have Betydning, men der er en stor Del Embeder, og det gjælder navnlig Kjøbstadembederne, for hvilke denne Forandring ikke har nogen Betydning. Det forekommer mig virkelig, at Enhver, hvad enten han er Embedsmand eller ikke, maa kunne indse, at den Forandring, der er stillet med Hensyn til disse Embeders Lønninger af den høje Regjering, er saa bestående, at, hvad der gaar under det, maa anses for at være en upassende Lønning.

N. Nasmussen: Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre. Det er en Hensikling til de ærede Kjøbstadsborgere, om de ikke ere isfand til de fritage Embedsmændene, og da navnlig Borgmesteren, for de mange kommunale Bestillinger. Jeg syntes, det var meget passende, om de Kræfter, der ere i Byerne, overtog nogle af disse og ikke lod Embedsmanden være den, der absolut skulde staa i Spidsen for alt Muligt. Jeg tror, det vilde tjene Udviklingen nok saa meget, om Byerne rigtig fik Syn paa, at en Embedsmand ikke for Byen var Et og Alt. Forøvrigt er det en Selvsølg, at der har altid været ulige Meninger om, hvad der er passende Lønninger, og det vil der altid blive. Derom skal jeg for mit Vedkommende idag ikke sige et eneste Ord.

Jessen: Naar det ærede Medlem mener, at det var rigtigt, om Byraadene fritog Borgmesteren for en Del af de kommunale Forretninger, saa er jeg ganske enig med ham deri; men det sker jo ogsaa i høi Grad. Det sker jo til dels derved, at der af Byraadet vælges Udvalg, som udføre en væsentlig Del af de kommunale Forretninger. I de større Byer har man derhos